

tur: vel inde manifestum est, ipsam quoque ἑσσίαν à Filio accepisse Spiritum Sanctum, eamque per processionem.

69. Adhuc nisi Spiritus Sanctus à Filio procederet: falsum esset, quod statim Servator adicit: Omnia quæcunque habet Pater, mea sunt, vers. 15. Quæ Universalitatis notâ actum spirationis hujus sive processionis comprehendendi necesse est, nisi cum Arianis Filium Patri per omnia æqualem esse, negare maluerimus.

70. Neque enim, quæ de donatione gratuita Filio factâ, possent hîc obijci, locum ullum in Trinitatis mysterio obtinere possunt.

71. Tandem modernorum Græcorum Orientalium negationi opponimus unanimum consensum orthodoxæ tam Græcæ quàm Latine Antiquitatis, processionem Spiritus Sancti à Filio pleno ore asserentis.

72. Athanasius certè (quem Theodoretus non dubitat appellare propugnaculum veritatis) in celebri suo symbolo sic habet, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τῆς πατρὸς καὶ τῆς ἑσσίας ἑκτισθὸν, ἑδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτὸν.

73. Eriphanus in Ancorato: πνεῦμα ἅγιον ἑσσιῶδες ἀδελφόν, ἑσσιῶδες ἀδελφόν: ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἑσσίας πατρὸς καὶ ἑσσίας.

38. Cyrillus lib. 10. in Ioh. cap. 41. Non est alius à substantiâ Filij Spiritus, sed ex ea naturaliter procedit, naturâ omninò idem, in persona verò propria subsistens.

I

Plu.